

[1979 மார்ச் 26]

திரு. மு. கருணாநிதி: நான் கேட்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சரி, ஜேம்ஸ் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். பத்திரிகையின்மீதும் தந்திருப்பதால் பத்திரிகையிடம் விளக்கம் கேட்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. தகுந்த பதில் இன்னும் வரவில்லை. வந்ததும் கட்டாயம் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

[முற்பகல் 10-40]

திரு. மு. அம்பிகாபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 24-3-1979 அன்று நான் மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் மீது பேரவையின் 184-வது விதியின் கீழ் ஒரு உரிமை மீறல் பிரச்னை கொடுத்திருக்கிறேன். அதை நான் படிக்கட்டுமா? அல்லது உங்களுடைய கருத்தைச் சொல் கிறீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நாளைக்கு எடுத்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து, ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம்.....

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: வேறு பிரச்னைப் பற்றி நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவுசெய்து தாங்கள் என்னுடைய அறைக்கு வந்து கேட்பீர்களானால் நான் பதில் சொல்கிறேன்.

(5) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

என். ஜி. ஓ-வினரின் உண்ணாவிரதம் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தமிழகம் முழுவதும் அரசிதழ் பதிவில்லா அரசு ஊழியர்கள் காலவரையற்ற உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டுள்ளதால் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்க பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு திரு. ஜே. ஜேம்ஸ், திரு. மு. அம்பிகாபதி, திரு. எஸ். சிவசாமி, திரு. கூத்தக்குடி எஸ். சண்முகம், திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம், திரு. சி. கோவிந்தராசன், திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து ஆகியோர் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர்.

திரு. சி. ஆறுமுகம்: நாங்களும் கொடுத்திருக்கிறோம். நாங்கள்தான் முதலில் கொடுத்தோம்.

திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்: நான், 19-ந் தேதியே கொடுத்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முதலிலே கொடுத்தது மறக்கப்பட்டது.

1979 மார்ச் : 6]

திரு. சி. ஆறுமுகம்: உங்களுடைய தீர்ப்புக்குள்ளே நான் போகவில்லை. ஆனால், பதில் எங்களுக்கு வந்து சேரவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்களுடைய பெயர்களையும் சேர்த்துக் கொள்கிறேன். திருவாளர், கனம், மாண்புமிகு உறுப்பினர் மதுராந்தகம் ஆறுமுகம் அவர்களும், திரு. செர்க்கலிங்கம் அவர்களும் இதே பிரச்சனை குறித்து ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் தந்துள்ளார்கள்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆறுமுகத்திற்கு மட்டும் கனம், மற்றொரு உறுப்பினருக்கு கனம் இல்லையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: என்னைவிட சிறிய வயதானவர்களை எப்படிக் கனம் அழைக்கலாம். ஆனால், அவர்கோபித்துக் கொள்வார்.

திரு. துரை முத்துசாமி: நானும் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. துரை முத்துசாமியும் கொடுத்திருக்கிறார். இது எப்படி அவசர முக்கியமானது என்பதை சுருக்கமாக விளக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, நீண்ட நாட்களாக என்.ஜி.ஓ.-க்கள் பிரச்சனை தீர்க்கப்படாமல் இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது. மூன்றாவது சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளால் ஏற்பட்டுள்ள அனாமலிகளைத் தீர்க்க வேண்டும்; ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைப்படி ஓய்வு பெறும் வயதை 58ஆக உயர்த்த வேண்டும் போன்ற ஏறத்தாழ 14 கோரிக்கைகளை முன்வைத்து என்.ஜி.ஓ.-க்கள் கடந்த ஒரு வார காலமாக உண்ணாவிரதம் இருந்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள். இன்று முதல் அதாவது, 26-3-1979 முதல் காலவரையற்ற உண்ணாவிரதம் இருக்க முடிவு செய்து, உண்ணாவிரதத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். என்.ஜி.ஓ.-க்கள் பிரச்சனை இந்த அரசால் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்று பல முறை அவர்கள் கோரிக்கை விட்டும் இந்த அரசு அதில் எள்ளளவும் கவனம் செலுத்தாமல் அவர்கள் ஏதோ இந்த நாட்டுப் பிரஜைகள் அல்ல என்ற எண்ணத்தோடு இந்த அரசு பாராமுகமாக இருப்பது நல்லதல்ல என்பதை நான் நிச்சயமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

என்.ஜி.ஓ.-க்கள் இந்த அரசுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்கள் என்பதை நான் கூறாமல், அரசே நன்றாக உணரும். ஆக, அவர்கள் பிரச்சனையை உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டும். அவர்கள்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 மார்ச் 26]

பிரச்னை என்ன என்பதை இந்த அரசு அறிந்து கொள்ளவில்லை யென்றால், இந்தத் தீர்மானத்தை விவாதிக்கும்போது, உண்மையிலே அதை அறிந்து கொள்ள அரசுக்கு வாய்ப்பிருக்கும். ஆகவே, என்.ஜி.ஓ.-க்கள் பிரச்னையைக் தீர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக, இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு முழுவதும் என்.ஜி.ஓ. யூனியனைச் சேர்ந்தவர்கள் 21-ம் தேதியிலிருந்து 25-ம் தேதி வரை தொடர் உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டிருந்தார்கள். 26-ம் தேதி அதாவது இன்று முதல் கால வரையறையற்ற உண்ணாவிரதம் அண்ணா சதுக்கத்தின் அருகில் துவங்கியிருக்கிறார்கள். அண்ணா சதுக்கத்தின் அருகில் என்.ஜி.ஓ.-வினர் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். சிவில் சப்ளை கார்ப்பொரேஷன் ஊழியர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். பொதுப் பணித் துறையினர் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். இப்படி தொடர்ந்து உண்ணாவிரதம் அங்கே நடைபெறுகிறது. இதனால் அண்ணா சதுக்கத்தின் அருகில் நிரந்தரமாக உண்ணாவிரத கொட்டகை அமைத்துவிட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

என்.ஜி.ஓ.-வினர் கேட்டிருப்பது—3-வது ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகள் முறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். கிராமப் புறங்களில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு வசதி வேண்டும். மருந்துவப்படி கொடுக்கப்பட வேண்டும். இறந்தவர்களுக்கு கொடுக்கப் படுவதாக சொல்லப்படுகிற 10,000 ரூபாயை, உரிய வயதில் ரிடையர் ஆகிறவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். இது போல 14 கோரிக்கைகள் எழுப்பப்பட்டு தமிழ்நாடு முழுவதும் போராட்டங்களும் உண்ணாவிரதங்களும் நடைபெறுகின்றன. அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் அது எந்தப் போராட்டமாக இருந்தாலும் சரி, என்.ஜி.ஓ.-வினர் போராட்டமாக இருந்தாலும் சரி, வழக்கறிஞர்கள் போராட்டமாக இருந்தாலும் சரி, சிவில் சப்ளை கார்ப்பொரேஷன் ஊழியர்கள் போராட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அது வளர்ந்து, வேறானறி நன்றாக முத்திய பின்னால்தான் தலையிட வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள்.

மூன்றாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகள் வந்த பிறகு என்.ஜி.ஓ.-வினர் ஏற்றுக் கொண்டு திருப்தி அடையத்தானே வேண்டும்? ஆனால் அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் அந்தப் பரிந்துரைகளை சரமைக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். தமிழ்நாடு முழுவதிலும் பணி புரிகின்ற அத்தனை என்.ஜி.ஓ.-வினரும் இதை கேட்கிறார்கள். டி.எம்.எஸ். ஆபீஸ் ஊழியர்கள், கும்பகோணத்தில் உள்ள என்.ஜி.ஓ.-வினர், சிவில் சப்ளை கார்ப்பொரேஷன் ஊழியர்கள், பொதுப் பணித் துறை ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், இங்குப் பணி புரியும் ஊழியர்களுக்குக் கூட இந்த ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகள் திருப்தியை அளிக்கவில்லை

1979 மார்ச் 26] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

என்பதை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆக என்.ஜி.ஓ.-வினர் கோரிக்கைகள் சம்பந்தமாக முறையாக விவாதத்தை நடத்த இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நம்முடைய தமிழக அரசின் நிர்வாக இயந்திரத்தினுடைய ஒரு அம்சமாக இருக்கக் கூடிய என்.ஜி.ஓ. வினர் அவர்களது 14 அம்ச கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி கடந்த சில நாட்களாக தொடர் உண்ணாவிரதம் இருந்து வருகிறார்கள். இன்று முதல் காலவரையற்ற உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசினுடைய நிர்வாக இயந்திரமானது செம்மையாக செயல்பட வேண்டுமானால், இம் மாதிரி அடிக்கடி இந்த இயந்திரத்தில் பழுது ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்வது அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு ஆகும்.

ஆனால் இன்றைய தினம் தமிழகத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் கடந்த ஒரு மாத காலமாக உண்ணாவிரதம், உண்ணாவிரதம் என்ற சொல்லே காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏன் வந்தது என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய அரசாங்கம் ஒரு பிரச்னை தலையெடுக்கிறது என்று கருதினால் அதை ஒழித்துக் கட்டக் கூடிய வேலைகளில் வேகத்தை காட்டுவதை விட, அந்தப் பிரச்சனையை தீர்வு காண்பதற்கான வகைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது என்னுடைய பணிவான கருத்தாகும்.

தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய என்.ஜி.ஓ.-வினர் 3-வது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளில் ஏற்பட்டுள்ள சில முரண்பாடுகளை களைய வேண்டும் என்றும், ஊதிய குழுவின் பரிந்துரைகளின்படி அரசு ஊழியர்களின் ஓய்வு வயது வரம்பை 58 ஆக உயர்த்த வேண்டும் என்றும், தமிழகம் முழுவதிலும் உள்ள அரசு ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் ஊதிய குழுவின் பரிந்துரைகளின்படி உடனடியாக தரப்பட வேண்டும் என்றும், பவானி சாகர் பள்ளியில் முதல்வரின் தகாத செயல்களில் இருந்து.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: இன்னும் பிற கோரிக்கைகளை அவர்கள் முன் வைத்து இன்றைய தினம் நாடு தழுவிய ஒரு போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான நாடு தழுவிய போராட்டங்கள் நடைபெறுவதோ, தொடர் உண்ணாவிரதங்கள் துவங்கப் பெறுவதோ கொந்தளிப்பான நிலைமை நாட்டிலே உருவாகிக் கொண்டிருப்பதோ நல்ல உத்தேசமான காரியங்கள் அல்ல என்பதை பணிவாக தெரிவித்துக் கொண்டு இன்னும் பல பிரச்சனைகளைப் பற்றி விவரமாகவும்,

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்] [1979 மார்ச் 26]

விளக்கமாகவும் விவாதிக்க இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஓத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-50]

திரு. சி. கோவிந்தராசன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாநில அரசு ஊழியர்கள் இன்று முதல் கால வரையற்ற உண்ணா விரதத்தை தொடங்க இருக்கிறார்கள். நேற்று வரையில் அவர்கள் மாவட்ட தலைநகரங்களில் தொடர் உண்ணாவிரதம் நடத்தினார்கள். அவர்களுடைய குறைகளில் முக்கியமானவை ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்ட பே கமிஷனில் உள்ள அனாமலிஸ் போக்கப்படவேண்டும். அந்த அனாமலிஸ் என்ன வென்றால், உதாரணத்திற்கு இரண்டை கூறுகிறேன்—ஏற்கனவே அவர்கள் வாங்கிய சம்பளத்தை விட 6 ரூ. 11 ரூபாய் குறைந்த நிலை இருக்கிறது. சீனியர்களை விட ஜூனியர்கள் அதிகமாக சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மோசமான அனாமலிஸ் அங்கே இருக்கிறது. அதை பரிசீலிக்க ஒரு குழு போட வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, டி. ஏ.-வைப் பொறுத்த வரையில் பல மாநிலங்களில் மத்திய அரசு பஞ்சப்படி விகிதங்கள் வழங்கப்படுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் மத்திய அரசு பஞ்சப்படி வழங்கப்படாதது மட்டுமல்ல ஊதியக்குழு பரிந்துரைக்குப் பிறகு விலைவாசிப் புள்ளி 8 புள்ளி உயர்ந்து இருக்கிறது. அதற்கும் ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை. இதனால் ஏற்கனவே கொடுத்து வந்த பஞ்சப்படி கூட கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. மற்றொரு முக்கியமான பிரச்சனை, 303 பவானிசாகரில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் அங்கே பிரின்சிபால் மீது குற்றச்சாட்டு காட்டி, அது முதலமைச்சர் வரை வந்தது, அவர்களை எல்லாம் ப்ரபேஷன் டிக்ளேர் செய்யாமல், வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இது வரை ரெகுலரைஸ் செய்யவில்லை. மற்றும் உள்ள கோரிக்கைகள் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் சொன்னார்கள்.

கடந்த ஆண்டு இப்படிப்பட்ட கோரிக்கைகளை வைத்து அரசு ஊழியர்கள் ஒரு வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அதனால் அரசு யந்திரமே ஸ்தம்பித்து விட்டது. இப்போது தொடர் உண்ணாவிரதம் இருந்தவர்கள், கால வரையற்ற உண்ணாவிரதம் என்கிற அளவிற்கு சென்று இருக்கிறார்கள். அடுத்த நடவடிக்கை வேலை நிறுத்தம் தான் அவர்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கும். வேறு வழியில்லை. அப்படி வந்து விட்டால் அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டுவீர்கள். கௌரவப் பிரச்சனை பிறகு வரும். ஆகவே, அப்படி பிரச்சனைகளை வளர்த்துக் கொண்டு போகாமல், அவர்கள் கோருகிற பிரச்சனைகளை ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கடந்த ஆண்டு அவர்களின் வேலை நிறுத்தத்தின் போது அவர்களுக்கு பல ஸ்தாபனங்கள் இருந்ததால், அவைகளை நம்பி அந்த

1979 மார்ச் 26]

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

வேலை நிறுத்தத்தை உடைத்து விடலாம் என்று நினைத்தீர்கள். அந்தக் கணக்கு சரியாக இல்லை. தப்புக் கணக்காகப் போய்விட்டது. இந்த ஆண்டு என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்றால், அரசாங்கத்தின் ஊக்கம் கொடுத்து வேறு ஒரு போட்டி ஸ்தாபனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதை நம்பி காலம் கடத்தலாம் என்றும், போராட்டத்தை உடைக்கலாம் என்றும் தப்புக் கணக்குப் போட வேண்டாம் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி வேலை நிறுத்தம் வரை செல்வதற்கு இந்தப் பிரச்சனையை விடாமல், இந்தப் பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, என்.ஜி. ஒ.-க்கள் கடந்த பல நாட்களாக தொடர் உண்ணாவிரதம் இருந்து இன்று முதல் சாகும் வரையிலும் உண்ணாவிரதம் இருக்கப்போகிறோம் என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அவர்களது கோரிக்கைகளில் சிலது நியாயமாக இருப்பதை அரசு உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஊதியக்குழுவின் பரிந்துரைகளில் உள்ள சில குறைபாடுகளை நீக்கத்தான் அவர்கள் இந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு அரசு எப்படி ஆட்சேபணை தெரிவிக்கிறது என்பதை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அது குறித்து இங்கே பலதரப்பினர் எடுத்துச்சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த வேறுபாடுகளைத் தீர்ப்பது அவசியம் என்பதை நான் வலியுறுத்திச்சொல்ல விரும்புகிறேன். விலைவாசி ஏற்றத்தால் ஏறியிருக்கும் புள்ளி அளவிற்கு அவர்களுக்கு அகவிலைப்படி கொடுக்கப்படவில்லை. இன்னும் அந்த கட்டாய சேமிப்புத் தொகை கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசு அதை திருப்பி வழங்கிவிடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் வழங்கப்படவில்லை. தற்காலிக ஊழியர்கள், வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்கள், 40,000 பேர்கள் எம்.பி.எஸ்.சி. தேர்வு எழுதி செலக்ட் ஆனபிறகும் வேலை கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தக் கோரிக்கைகளை வைத்து போராட்டம் என்று ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அதை நீடித்து விட்டுக்கொண்டேபோனால் கடைசியில் அதைப்பற்றி சிந்திப்பது கஸ்டமாக இருக்கும். ஆரம்பத்திலேயே அதற்குப் பரிசாரம் அரசாங்கம் செய்வது நல்லது. ஆகவே, இது குறித்து விவாதிக்க இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, மைக் சரியாக நிற்கமாட்டேன் என்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மைக் சரிந்து இருந்தாலும் நீங்கள் பேசங்கள்; கேட்கும்.

[1979 மார்ச் 26]

திரு. சி. ஆறுமுகம் : மைக்கும் சரியாக நிற்கமாட்டேன் என்கிறது அரசாங்கத்தின் போக்குமாதிரி (குறுக்கீடு). நான் நேராகத்தான் நிற்கிறேன்.

துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு அரசு ஊழியர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கையை முன்வைத்து, பல்வேறு கட்டங்களில் போராடி வருகிறார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்த மட்டில் அரசு ஊழியர்கள் எந்தக் கட்டத்திலிருந்து எந்தப் பிரச்சனையை வைத்தாலும் அதை காது கொடுத்து கேட்பதே இல்லை இந்த அரசு. பிரச்சனை உச்சக் கட்டத்தை அடையும்போது தங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்தி, பிரச்சனையை மேலும் பெரிதாக்குவதற்கு இந்த அரசு கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இல்லாமலிருப்பது ஒரு அரசுக்கு சரியான நியாயம் ஆகாது.

இன்றைக்கு அரசாங்க ஊழியர்கள் மொட்டை அடித்துக் கொண்டு ஊர்வலம் வரும் வரையில், கோமணம் கட்டி ஊர்வலம் வரும் வரையில் இந்த அரசு அவர்களின் பிரச்சனைகளை அணுகுவது இல்லை. சரியான ஒரு அணுகுமுறை இந்த அரசிடம் இல்லாத காரணத்தால்தான் அரசு ஊழியர்கள் மட்டுமல்ல; ஆசிரியர்கள் மட்டுமல்ல; பொறியாளர்கள் மட்டுமல்ல; மாணவர்களும் போராட்டம் நடத்தும் சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு அவல நிலை தொடர்ந்து கொண்டே போகுமானால் பல்வேறுவிதமான அசம்பாவிதங்கள் நடப்பதற்கு இந்த அரசு வழிவகுத்ததாகிவிடும்.

இன்றைக்கு என். ஜி. ஓ.-வினர்—அரசிதழ் பதிவு பெறாத அரசு ஊழியர்கள்—குறிப்பாக எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு காஞ்சிபுரம் வரையில் சென்னைக்கு சமமான நகர ஈட்டுப்படி, வீட்டுவாடகைப்படி கேட்கிறார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் பதில் சொல்லும் முன் உதட்டைக் கடிக்கிறார்கள். அது கிடையாது என்பதற்கு அறிகுறி என்று நான் கருதுகிறேன். எல்லா இலாகாக்களையும் சேர்ந்த அரசு ஊழியர்கள் அதை கேட்டு, வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; அதற்காகப் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னொன்றையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த அரசு சில கோரிக்கைகளுக்காக விசாரணைக் கமிஷன் போடுகிறது. அதிலே இருக்கிற தவறு என்னவென்றால், மந்திரி தவறு செய்கிறார் என்றால் அதைப்பற்றி விசாரிக்க இன்னொரு மந்திரியைப் போட்டால் அவர் எப்படி நடந்துகொள்வார்? அமைச்சரைக் காப்பற்றத்தான் அவர் முயற்சி செய்வார். ஒரு கலெக்டர் தவறு செய்கிறார் என்றால் அதைப் பற்றி விசாரிக்க இன்னொரு கலெக்டரைப் போடக்கூடாது. ஒரு கலெக்டர் இன்னொரு கலெக்டரை விட்டுக்கொடுக்கமாட்டார்.

1979 மார்ச் 26]

[திரு. சி. ஆறுமுகம்]

அதேமாதிரி ஊழியர்களின் கோரிக்கையை விசாரிக்க ஒரு அதிகாரி தவறிவிட்டார் என்று சொல்லும்போது அதே இலாகாவைச் சேர்ந்த இன்னொரு அதிகாரியைக் கொண்டு விசாரணை செய்ய அனுமதிக்கக்கூடாது. இன்னொரு இலாகாவைச் சேர்ந்த அதிகாரியைப் போட்டால்தான் ஓரளவு நிவாரணம் கிடைக்க வழி பிறக்கும். இப்படிப்பட்ட பல்வேறு பிரச்சனைகளைப்பற்றி விவாதிக்க சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, இந்தப் பிரச்சனை மீது விவாதம் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. க. சு. தண்டபாணி : சார், பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். துணைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சர்களுடைய கேள்வி பதில் விவரம் நிருபர்களுக்கு டைப் செய்து கொடுக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் போதுமான பிரதிகள் கொடுக்கப்படாததால், அதுபற்றி கேட்டபோது அந்த பிரிவு அலுவலர் ஒருவருக்கும் நிருபர்களுக்கும் தகராறு வந்திருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக லாபியில் ஒரு பதட்ட நிலை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதுபற்றி விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : லாபியில் பதட்ட நிலை ஒன்றும் இல்லை; அமைதியாகத்தான் இருக்கிறது. ஏதாவது இருந்தால் அதுபற்றி விசாரிக்கலாம்.

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அரசின் முக்கிய அங்கமாகச் செயல்படக்கூடிய பல இலாகாக்களைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் தங்களுடைய நியாயபூர்வமான உணர்வுகளை வெளியிடுகிறோம் என்ற அளவில் பலவிதமான போராட்டங்களைக் கையாள்வதும், உண்ணாவிரதம் இருப்பதும் குறிப்பாக அரசு பதிவு இல்லாத ஊழியர்கள் சங்கம் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். சட்டமன்றம் செயல்படும் இந்த நேரத்தில் அண்ணா சிலைக்கு முன்னால் உண்ணாவிரதம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது தவிர்க்கப்பட வேண்டியது அவசியம் என்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சாதாரணமாக கோரிக்கைகள் எழுவதும், அதற்கு நிவாரணம் அளிப்பதும் மரபு என்றாலும் அதற்கு எடுத்தாலும் போராட்டம் நடத்துவது, அதற்கு நிவாரணம் இல்லை என்றால் சட்டம் ஒழுங்கு, அமைதி, பொது மக்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய அரசாங்க உதவிகள் இவைகள் ஸ்தம்பித்துப் போகக் கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது; இன்றைக்கு அப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1979 மார்ச் 26]

இந்த அளவுக்குச் சூழ்நிலைகள் உருவாகாமல், அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைப் பரிசீலனை செய்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்ததைப்போல அவர்களுக்கு உடனடியாக நிவாரணம் வழங்க அரசு முயல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இன்று மனிதனுடைய அங்க அவயவங்கள் அனைத்தும் ஒழுங்காகச் செயல்பட்டால்தான் உடல் நலத் தோடு இருந்து, சாதாரண கடமைகளைச் செய்ய முடியும். அதைப்போலவேதான் அரசின் பலதரப்பட்ட ஊழியர்களும் இந்த அரசின் அங்கமாகும். அனைத்து ஊழியர்களும் சிறப்பாகப் பணியாற்றினால்தான் அரசு நல்லமுறையில் செயல்பட முடியும். ஏதாவது ஒரு அங்கம் செயல்படவில்லை என்றால் உரிய வைத்தியரிடம், உரிய நேரத்தில் இங்கே உரிய வைத்தியர் இந்த அவை என்று நான் கருதுகிறேன்—சிகிச்சை பெற வேண்டும். சிகிச்சை பெறுவதற்காக, நிவாரணம் அளிக்கப் படுவதற்காக, அவர்களுடைய பிரச்சனை அவைக்கு வந்திருக்கிறது. இங்கே பலதரப்பட்ட அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அரிய ஆலோசனைகளைக் கேட்டு, பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு இந்தச் சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

அதே நிலையில் இது சாதாரணமான ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமாகக் கருதப்பட்டுவிடக்கூடாது. என்.ஜி.ஓ.-க்களைக் கேட்டால் அவர்கள் தாங்கள் செய்வது நியாயமான கோரிக்கைகளுக்காகத்தான் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் அரசாங்கத்தைக் கேட்டால் அவர்கள் நிதிப்பற்றாக்குறை பற்றிச் சொல்கிறார்கள், இருக்கின்ற நிதி பொதுமக்களுடைய நன்மைக்காகச் செயல்படுத்தப்படுவதற்கே பொதுமானதாக இல்லை என்றும் கூறுகிறார்கள். படித்தவர்கள் மட்டுமல்லாமல் படிக்காதவர்கள், அதாவது உழைப்பதற்குத் தயாராக இருக்கின்றவர்களுக்குத் தக்க வேலைவாய்ப்புக்களைக் கொடுப்பதற்கே நிதி வசதி இன்னும் தேவைப்படுகிறது என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். ஆனால் எங்களைப் பொறுத்தமட்டில் நாட்டிலே அமைதி காக்கப்படவேண்டும் என்பதிலே அக்கரை கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவேதான் இதில் ஒரு சுமுகமான நிலை ஏற்படவேண்டும் என்ற காரணத்தால், இந்த என்.ஜி.ஓ. பிரச்சினை குறித்து விவாதிப்பதற்காக அவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, என்.ஜி.ஓ.-க்கள் பிரச்சினை சம்பந்தமாக மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் அவையை ஒத்தி

1979 மார்ச் 26] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

வைத்து விவாதிக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே இங்கே சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் பேசுகிறபோது அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய சமூகத்துக்கு அருகில் ஒரு உண்ணாவிரதக் கொட்டகையை நிரந்தரமாகக் கட்டி விடலாம் போல் இருக்கிறது, அந்த அளவுக்கு உண்ணாவிரதங்கள் பெருகி விட்டன என்று சொன்னார்கள். அதற்கு நல்ல பதிலைத் தருகின்ற முறையில் மாண்புமிகு திரு. கந்தசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது எதற்கெடுத்தாலும் போராட்டமா என்ற கேள்வியை இங்கே எழுப்பினார்கள். உண்மையிலேயே இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில்.....

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்ன வார்த்தையை நான் சொன்னேன். ஆனால் சொன்ன நோக்கம் என்னவென்றால் எங்கே பார்த்தாலும் போராட்டங்கள் ஏற்படுவதால் நாட்டிலே பொது மக்களுடைய அமைதி பாதிக்கப்படக்கூடிய அளவுக்கு அதாவது

Normal business of Government is stopped with the result the people are affected.

என்ற பொருளைக் குறிப்பதற்காகச் சொன்னேனே தவிர போராட்டம் நடத்துவது நியாயம் இல்லை என்ற கருத்துத் தொனிக்கத் தக்க அளவில் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, என்ன இருந்தாலும், இதற்கு என்ன சொல்வது என்று நாங்கள் நினைத்துக் கொண்டிருந்தபோது அவர் குறிப்பிட்ட வாசகங்கள் எனக்கு மிகவும் பொருத்தமாகக் கிடைத்தது என்பதற்காக நான் அவருக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். போராட்டம் நடத்துகின்ற ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்களுக்கென்று சில நியாயங்கள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் பேசுகிறபோது கூட இந்தக் கோரிக்கைகள் எல்லாம் நியாயமாகத்தானே இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதேபோல் அரசாங்கம் சொல்கிறபோது சில நியாயங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் நான் இந்த அவையிலே சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் எல்லாமே நியாயங்களாகக் கருதப்பட்டாலும் அவைகளிலே தலை சிறந்த நியாயங்கள் எது என்பதைப் பற்றி நீங்கள்தான் தீர்மானிக்கவேண்டும் என்பதுதான். அந்த அடிப்படையிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக ஒரு அரசை நடத்துவதில் மிக முக்கிய பங்கு வகிப்பவர்கள் என்.ஜி.ஓ.-க்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அதேபோல் ஒரு அரசினுடைய நிலையைப் பற்றியும்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1979 மார்ச் 26]

நன்கு அறிந்தவர்கள் அவர்களாகத்தான் இருக்க முடியும். ஆகவே அரசாங்கத்தினுடைய ஒரு அங்கமாக இருக்கக் கூடிய என். ஜி. ஒ.-க்கள் அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே இருக்கின்ற காரியங்களை நம்மை விட நன்கு அறிந்தவர்கள். அப்படிப்பட்ட என்.ஜி.ஒ.-க்கள் இந்த போராட்டத்தினை ஏன் மேற்கொள் கிறார்கள் என்று எனக்கு உண்மையிலேயே புலனாகவில்லை.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது, “மூன்றா வது சம்பளக்குழு அறிக்கை வந்திருக்கிறது. அந்த அறிக்கை யில் சில முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன. அந்த முரண்பாடுகளை நீக்குவதற்கு ஏன் ஒரு முரண்பாட்டுக் குழு போடக்கூடாது” என்று கேட்டார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது முரண்பாட்டுக் குழு ஒன்று போட்ட அனுபவம் எங்களுக்கு உண்டு. அதா வது அனாமலீஸ் கமிஷன். அதற்கு அனாமலீஸ் கமிஷன் என்று தான் பெயரே ஒழிய அனாமலிஸைத் தீர்க்கிற கமிஷன் என்று கூடப் பெயர் இல்லை. ஆகவே ஏற்கனவே அப்படி முரண் பாடுகளை நீக்குகின்ற குழு என்று போட்டு அதுவே ஒரு ஊதியக் குழு போல் செயலாற்ற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது என்பதை எல்லாம் மறந்து விடக்கூடாது.

குறிப்பாக இந்த மூன்றாவது ஊதியக் குழுவைப் பொறுத்த வரையில் இவைகள் எல்லாம் முன்கூட்டியே தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்று, கடந்த கால அனுபவத்தின் அடிப்படையிலே, ஒரு நீதிபதியையே இதற்குத் தலைவராகப் போட் டோம்.

நிதிக் குழு தலைவர் பல்வேறு மாவட்டங்களுக்குச் சென்று எல்லாப் பிரதிநிதிகளையும் குறிப்பாக அலுவலர் சங்க பிரதிநிதி களையும் சந்தித்து அவர்கள் கருத்தைக் கேட்டறிந்து பரிந்துரை கள் கொடுக்கப்பட்டதாக எடுத்துச் சொன்னோம். அதற்கு ஏற்ப 18 நகரங்களுக்குச் சென்று சுமார் 1,361 பிரதிநிதிகளையும் கலந்து பேசி இந்த முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். இதிலே பல முன்னேற்றகரமான திட்டங்களை அதாவது Rationalisation of pay scales எல்லாம் இதில் இருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் என்னதான் ஒரு குழு ஆராய்ந்து முடிவு எடுத்தாலும் சில குறைபாடுகள் இருப்பது இயற்கை. அந்தக் குறைபாடுகளைப் பற்றி, அதுவும் அந்தச் சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அரசிடம் வந்து நேரில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை அரசும் ஒத்துக் கொண்டு ஆணைகளைப் பிறப்பித்திருக்கின்றது. அதை நடை முறைப்படுத்துவதில் ஏதாவது சிக்கல் இருக்குமானால், அது அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுமானால் அதைப்பற்றி யும் ஆராய்வதற்கு அரசு தயாராக இருக்கின்றது. அதுமட்டு மல்ல, அந்தப் பிரதிநிதிகளைச் சந்திக்கின்றபோது அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு அதன் அடிப்படையில் உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்க இப்போதே வழியுண்டு. ஒரு அநோமலி கமிஷனைப்

1979 மார்ச் 26]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

போட்டு என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் வற்புறுத்துகிறார்களோ அந்தக் காரியங்களை செய்வதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் அரசாங்கமே நேரிடையாக உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கமிஷனை அமைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை, என்பதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்னொன்றையும் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அகவிலைப்படி உயர்வு பற்றிக் கேட்டார்கள். அகவிலைப்படி உயர்வு பற்றி மத்திய அரசு எந்த அடிப்படையில் அறிவிக்க இருக்கிறார்களோ அந்த அடிப்படையில் நாமும் அறிவிக்க இருக்கிறோம். இது பற்றி அரசு ஏற்கனவே உத்தரவு பிறப்பித்ிருக்கிறது. அகவிலைப்படி உயர்வு பற்றி மத்திய அரசு எந்த அடிப்படையில் செய்கின்றார்களோ அந்த அடிப்படையில் மாநில அரசினுடைய முடிவும் அமையவேண்டியிருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் ஒரு மாறுபாடான சூழ்நிலை இருக்கக்கூடாது. மத்திய அரசினுடைய முடிவு எந்த வகையில், எந்த முறையில் இருக்கும் என்று தெரியவில்லை. மத்திய அரசு ஒரு முறையில் அறிவித்து, நாம் வேறு முறையில் அறிவிப்போமேயானால், அது முறையாக இருக்காது. மத்திய அரசு எந்த முறையில் அறிவிக்கப் போகிறார்களோ, அதைப் பார்த்து அறிவிக்க இருக்கிறோம். ஆகவே, இந்தப் பிரச்னைக்கு உண்மையிலேயே இப்போது இடமில்லை என்று நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, ஓய்வு பெறுகிறபோது ரூ. 10,000 தரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இது சென்ற ஆண்டிலிருந்து பேசப்படுகிற பிரச்னை. ஆகவே, ரூ. 10,000 ஓய்வு பெறுகிறபோது தர இயலுமா என்பது அந்த அலுவலர் சங்கங்களைச் சார்ந்த பிரதிநிதிகளுக்குத் தெரியாதது அல்ல. மாநில அரசு பல கடமைகளைச் செய்ய வேண்டி இருக்கிறபோது, அரசாங்கத்திலே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் ஓய்வு பெறுகிறபோது, ரூ. 10,000 கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவது என்றால் அது அரசினுடைய நிதிநிலைக்கு ஏற்றது ஆகாது. இந்த நேரத்தில் உண்ணாவிரதத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் சொல்வது, அவர்கள் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்குச் சில குறைபாடுகள் நியாயமாக இருக்கலாம். உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். 55 வயது ஆனபிறகு ஓய்வு பெறுகிறவர்கள் 58 வயது வரை பணியில் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அது கேட்கிறபோது இருக்கிறவர்களுக்கு அது நியாயமாக, உகந்ததாக இருக்கலாம். ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் கந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் எத்தனை பேர் இன்றைக்கு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள், தற்கொலை செய்யக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். 55 வயது இருப்பதனால் மேலும் வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கப்போகிறார்களா என்று கேட்டார்கள். அதுவல்ல பிரச்னை. 55 வயது என்று தீர்மானித்து இருக்கிறோம் என்றால், புதியதாகச் சேருகிறவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1979 மார்ச் 26]

கிட்டும் என்ற அடிப்படையில் வைத்திருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் அதைச் சிந்திக்க வேண்டும். எத்தனை பேருக்கு கொடுக்கப்போகிறோம் என்றால், ஏதோ கிடைத்தவரையில் நன்மை என்ற அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்சனையை அணுக வேண்டும். ஒரு பிரச்சனையைப் பார்க்கிறபோது அதிலே ஒரு சாராருக்கு நியாயமாக இருந்தாலும் மறு சாராருக்கு நியாயமாக இருக்காது. ஆனால் ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கிறபோது அரசு எடுக்கும் முடிவு நியாயமாக இருக்கும். ஆகவே, எத்தகைய பிரச்சனையாக இருந்தாலும், என்.ஜி.ஓ. வினர் சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் அந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம். உண்ணாவிரதம் இருக்கத் தேவையில்லை. அதுவும் சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் இருக்கத் தேவையில்லை. இந்த அரசாங்கத்தில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்ற அரசாங்க ஊழியர்கள் இதைக் கட்டாயம் உணர்ந்து செயல்படுவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

[முற்பகல் 11-10]

பிரச்சனையை வளர்க்கவேண்டும் என்பது இந்த அரசின் நோக்கமல்ல.

“இளைதாக முள்மரம் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லும் காழ்த்த விடத்து”

என்பது திருக்குறள். முளையிலே கிள்ளி எறிய வேண்டும் என்ற முறையில் சில பிரச்சனைகள் முளையிலே கிள்ளி எறியப்படுகிறது. ஆனாலும் சில சமயங்களில் சில வற்புறுத்தல்களின் காரணமாக சில விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே பிரச்சனையை வளர்க்கவேண்டும் என்றோ, வளர்ந்த பின்தான் அதை களையவேண்டும் என்றோ அந்த எண்ணம் இந்த அரசுக்கு நிச்சயமாகக் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு என்.ஜி.ஓ.க்கள் பிரச்சினைகளைப் பேசிப் தீர்த்துக்கொள்வது தான் அவர்களுக்கு அழகு என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, இதற்காக அவை நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கூறி அமருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கவேண்டிய தேவையில்லை என்ற காரணத்தினால் இதற்கு இசைவு மறுக்கப்படுகிறது.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : * * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து உட்காருங்கள். 42-வது விதியின் கீழ் அமைச்சர் அவர்கள் தனது பதிலைச் சொன்ன பின்னால் உறுப்பினர்கள் பேச

***மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 மார்ச் 26] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

முடியாது. அவர்களது பதில் உங்களுக்குத் திருப்தி அளிக்க வில்லையென்றால், அடுத்த நாளே அதே பிரச்சினையைப் பற்றி எழுதிக் கொடுங்கள்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி :

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் நான் அனுமதிக்க மாட்டேன். நீங்கள் இப்படிப் பேசிக்கொண்டேயிருந்தால், அதையெல்லாம் நான் நீக்க வேண்டியிருக்கும். என்னுடைய கடைசி ஆபுதம் அதுதான்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி :

இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக நாங்கள் இந்தச் சபையை விட்டு வெளியேறுகிறோம்.

(இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்பு செய்தனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்பிகாபதி அவர்கள் சபையை விட்டு வெளியேறுகிறோம் என்று சொன்னது மட்டும் சபைக் குறிப்பில் இருக்கலாம். மற்றவைகளை எல்லாம் நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

(4) தகவல்கள் கோரல்—தொடர்ச்சி.

(இ) உறுப்பினர்கள் கொடுத்துள்ள அறிவிப்புகள் குறித்து.

திரு. கே. கந்தசாமி : அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். முக்கியமாக மதுரை மேற்கு தொகுதி உறுப்பினர் திரு. டி. பி. எம். பெரியசாமி அவர்களும் நானும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவை உரிமை மீறல் பிரச்சனைகளை அவைத் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டார். மிச்சம் இருப்பவைகளை அவரது அறையில் போய்க் கேட்டுக்கொள்ளலாம்.

திரு. கே. கந்தசாமி : நாங்கள் கொடுத்திருப்பது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.....

* * * * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.